

ENTREVISTA EXCLUSIVA AL MESSIAS

Dues hores palplantat davant la terrassa de déu. El sol em peta sobre la calva. La suor ha fet un xarquet als meus peus. La gravadora sembla un xiclet. Finalment surt amb el seu somriure beatífic.

Bueno, sí, la verdad es que...

Perdone señor, es que todavía no he preguntado...

Bueno, sí la verdad es que la respuesta va a ser la misma.

Don Lionel... ¿Cómo se ha producido esta historia tan sorprendente?

Bueno, sí, es fácil. Vi lo que había hecho y me pareció algo lindo y amplié el aforo de la cancha del Camp Nou.

¿Perdón?

Y separé a los buenos que me daban juego, de los malos que se quedaban la bola para ejos. Y fiché a los buenos y desterré a los malos. Y vi que era bueno.

El periodista, és a dir, un servidor, no

entenia res i lògicament la cara m'ho reflectia. Messi, va mirar-me desolat.

Vos no entendés nada, sos un boludo...

Es que yo quería hablar de futbol y de su marcha del Barça...

¿Y de qué estamos hablando pues?

Pues no sé, pero no importa. ¿Podría resumir sus desavenencias con el presidente?

¿Está claro, no? Él es el demonio... y vos ya sabés quien soy yo.

Messi...

As... Por primera vez has acertado, pibe.

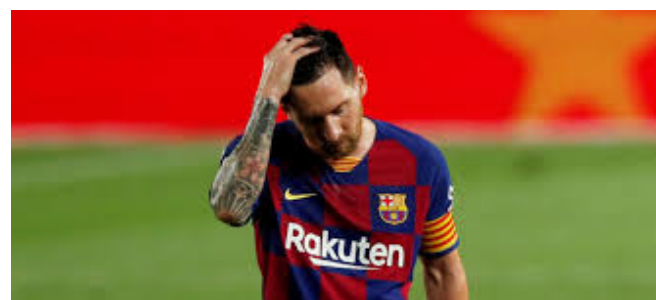
Y ahora ¿qué va a suceder?

Acá, el diluvio, pero un diluvio seco. Sin goles, sin toque, sin magia...

¿Y después del diluvio?

Las plagas. Me encantan las plagas. Siete años sin saborear un trofeo.

¿Y usted...?

Jo acá, en el cielo, como siempre.

Quizá hubiera estado bien permitir que el club cobrara algún dinero por su traspaso... como mínimo le ayudó a crecer, de huesos al menos...

¿Qué decís? Jo me encojo y me alargo a discreción. Por otra parte jo no fundé la Iglesia, eso lo hicieron mi papá y mi mamá y jo no veo nada de este dinero. Todo va a parar a la Iglesia mesiánica.

Puesto a hablar del tema... ¿No habrá un milagro que pudiera solucionar...?

Tallant, emprenyat.

Acá el milagro es que jo me quedara en Barcelona tantos años.

¿Algún mensaje para la afición?

Bueno, sí, la verdad es que jo les quiero mucho y los llevaré siempre en el corazón y que si van al cielo con el carné de socio, les hago un descuento para la parcela. Menos a la Junta, claro. Ah, y una bendición urbana y orbital.

COP D'ESTAT A MALI

Si ens parlen de Mali pensem Àfrica però si ens parlen de Bamako ens sona a tailandès com a mínim malgrat ser-ne la capital. Aquest país s'enfonsa, cada any una mica més, en la GRAN misèria africana brodada per guerres sense fi, corrupció institucional, i robatori descarat occidental dels seus recursos en matèries primeres.

Atrevits com sempre hem viatjat a Bamako després del cop d'estat militar recent. La nostra intenció no és només informar sinó també que els lectors puguin comparar els discursos dels seus polítics amb els d'Espanya o de Catalunya si s'escau, ja sigui en l'actualitat o en temps no massa llunyans.

L'URD, dirigit per Soumaila Cissé deu la seva reputació gràcies a ser molt ric però ara el partit s'ha escindit amb la creació de l'ARP de l'ex ministre Oumar Ibrahim Touré qui s'ha emportat molts militants i dirigents. Soumaila Cissé deplora el cop d'estat del 18 agost 2020 que és la conseqüència de la gestió caòtica del país duta pel President Ibrahim Boubacar Keïta i el seu règim. La rebel·lió l'ha apartat de les seves funcions, ha dimitit el seu govern i dissol l'Assemblea Nacional.

L'URD deplora les nombroses víctimes civils i militars a les regions del centre i del nord del país. El partit és conscient que la crisi que travessa el país posa en perill la unitat Nacional i la integritat territorial, mentre enfonsa la

població en la inseguretat i la precarietat.

L'URD proclama la seva consternació davant la instauració d'un regim autocràtic, arbitrari, repressiu, atemptant els drets de l'Home i les llibertats amb segrestos, detencions arbitràries i extrajudicials, tortures, xantatges i amenaces immorals.

El partit deplora que el president Ibrahim Boubacar Keïta no hagi sabut mai escoltar les reivindicacions legítimes del poble malià. L'URD demana als seus militants i simpatitzants que restin mobilitzats en tot moment per l'alliberament del seu President, l'honorable Soumaila Cissé.

Mali és víctima de molts traumatismes però els més punibles provenen de la classe política actual. Encarat cap a noves eleccions el país no retrobarà un equilibri social, econòmic i polític. Segons els seus polítics el règim que surti de les eleccions ha de ser capaç de restaurar l'autoritat de l'Estat i establir la democràcia.